Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
N. JÄÄSKINEN
представено на 16 юли 2015 година [1]

Дело C-617/13 P

Repsol Lubricantes y Especialidades, SA (по-рано Repsol Lubricantes YPF y Especialidades, SA)
Repsol Petróleo, SA
Repsol, SA
срещу

Европейска комисия

„Обжалване — Картели — Испански пазар на битум за пътни настилки — Понятието „неизвестни преди това“ факти по смисъла на точка 23, последна алинея от Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер“

I – Въведение

1. Със своята жалба Repsol Lubricantes y Especialidades, SA, Repsol Petróleo, SA и Repsol, SA (наричани по-нататък „Repsol и др.“) искат от Съда да отмени решение Repsol Lubricantes y Especialidades и др./Комисия (T-496/07, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“) [2], с което Общият съд отхвърля жалбата им за отмяна на Решение C(2007) 4441 окончателен на Комисията [3] (наричано по-нататък „спорното решение“), както и предявеното от тях при условията на евентуалност искане за намаляване на размера на наложената им глоба [4].

2. Съгласно искането на Съда настоящото заключение ще се ограничи до анализ на второто основание на жалбата, което по същество повдига въпрос, свързан с тълкуването на Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по дела във връзка с картели в редакцията му от 2002 г. [5] (наричано по-нататък „Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г.“).

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — EU:T:2013:464.

3 — Решение от 3 октомври 2007 година относно производство съгласно член 81 [ЕО] (преписка COMP/387.10 — Битум (Испания).

4 — Във всеки случай припомням, че настоящото дело е част от група жалби, предявени пред Съда срещу решенията на Общия съд, свързани със спорното решение. Заключението ми по дело C-603/13P, GALP Energía España, което е едно от тях, ще бъде представено на 16 юли 2015 г.

5 — Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по дела във връзка с картели (ОВ C 45, стр. 3).

II – Правна рамка

3. В раздел Б от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., озаглавен „Намаляване на размера на глобата“, точка 23 предвижда:

„В приеманото в края на административното производство окончателно решение Комисията определя:

а) дали доказателствата, представени от дадено предприятие, са със съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага;

б) степента на намаляване на глобата на предприятието […].

При определяне размера на намалението във всеки от тези диапазони Комисията взема предвид времето, по което са предоставени доказателствата, отговарящи на условието по точка 21, както и степента, в която те представляват добавена стойност. Тя може също така да вземе предвид степента и продължителността на сътрудничество от предприятието след предоставяне на доказателствата.

Освен това, ако дадено предприятие предостави доказателства за факти, неизвестни преди това на Комисията, които имат пряко отношение към тежестта или продължителността на предполагаемия картел, Комисията не взема тези факти предвид при определянето на размера на глобата, която ще бъде наложена на представилото доказателствата предприятие“ [неофициален превод].

III – Обстоятелства, предхождащи спора

4. Предхождащите спора обстоятелства са изложени в точки 1—91 от съответното обжалвано съдебно решение.

5. Доколкото е необходимо, достатъчно е да се припомни, че на 20 юни 2002 г. British Petroleum (наричано по-нататък „BP“) подава на основание на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. заявление за освобождаване от глоби или за намаляване на техния размер, отнасящо се до всички противоречащи на член 101 от ДФЕС споразумения на пазара на проникващ битум в Испания[6]. На 31 март 2004 г. Repsol и др. подават заявление за намаляване на глобата на основание на същото известие.

6. На 3 октомври 2007 г. Комисията приема спорното решение. След като установява, че BP е изпълнило условията, предвидени в точка 11 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., Комисията му признава право на освобождаване от глобата, която в противен случай е трябвало да му бъде наложена[7]. Що се отнася до искането на Repsol и др. Комисията прилага за тези дружества намаление от 40 % върху глобата, която в противен случай е трябвало да им бъде наложена[8]. В резултат на това Repsol и др. са обявени за солидарно отговорни за заплащането на глоба от 80 496 000 EUR.

6 — Останалите засегнати страни, освен BP, са предприятията Productos Asfalticos, SA, Nynäs Petroleo SA и Galp Energia Espagna SA.

7 — Тези условия са свързани със сътрудничество с Комисията, с преустановяване на участието в нарушението и липса на предприети стъпки за принуждаване на други предприятия да участват в нарушението (съображение 573 от спорното решение).

8 — Вж. съображение 580 от спорното решение.

7. С жалба, подадена до Първоинстанционния съд между 18 и 20 декември 2007 г., Repsol и др. оспорват съдържанието на спорното решение и искат неговата частична или пълна отмяна. С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля изцяло осемте основания, представени в подкрепа на исканията за отмяна и изменение.

IV – Производство пред Съда и искания на страните

8. С жалба, подадена в секретариата на Съда на 27 ноември 2013 г., Repsol и др. искат от Съда да отмени обжалваното съдебно решение и спорното решение; да намали размера на глобата; да установи, че продължителността на съдебното производство пред Общия съд е прекомерна и необоснована, и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски. Комисията моли Съда да отхвърли жалбата и да осъди Repsol и др. да заплатят всички съдебни разноски.

9. Страните излагат писмено становищата си пред Съда, който ги изслушва в съдебното заседание от 15 април 2015 г.

V – По второто основание

A – *Доводи на страните*

10. С второто основание на жалбата си Repsol и др. упрекват Общия съд, че в точки 339—349 от обжалваното съдебно решение е допуснал грешка при прилагане на правото, като е потвърдил тълкуването и използването от Комисията на понятието „факти, неизвестни преди това“ по смисъла на точка 23, последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. Всъщност в тази точка не ставало въпрос за обикновено физическо притежаване на документи, а се изисквало отчитането на отделен критерий, квалифициран от Repsol и др. като „познавателен критерий“.

11. Repsol и др. подчертават, че именно тяхното изложение на фактите е позволило на Комисията да установи действителната продължителност на картела, а именно че същият е продължил да съществува не до 1998 г., както BP е информирал Комисията, а до 2002 г. Следователно на Repsol и др. не би трябвало да бъде налагана глоба за периода от 1998 г. до 2002 г.

12. Освен това в мотивите на обжалваното съдебно решение имало объркване по отношение на правните доводи, изтъкнати от Repsol и др. в първоинстанционното производство. Точка 343 от обжалваното съдебно решение, в която се обосновава неприлагането на точка 23 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., не съответствала на доводите на Repsol и др., съгласно които в заявлението си за освобождаване от глоба Repsol и др. не само предоставили документи, доказващи действителната продължителност на картела, но именно тяхното описание на фактите позволило на Комисията да разкрие, че BP не е съобщило истината за продължителността на картела.

13. От своя страна Комисията поддържа, че това основание е недопустимо. Всъщност съгласно основанието, изтъкнато от Repsol и др. в първоинстанционното производство (раздел 3.3 от жалбата по това производство)[9], те никога не са твърдели, че трябвало да се ползват от намаляване въз основа на прилагането на така наречения „познавателен“ критерий.

9 — В тази точка се посочва предполагаема „явна грешка в преценката или при условията на евентуалност, нарушение на общите принципи за защита на оправданите правни очаквания, пропорционалност и равно третиране при определянето на процента за намаляване на глобата съгласно Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер“.

14. Комисията счита, че във всеки случай това основание трябва да се отхвърли по същество. Тя припомня, че изводът на Общия съд, съгласно който Комисията вече е била информирана за съществуването на картел от определена дата, представлява фактическа констатация, която попада в обхвата на правомощието на Общия съд за преценка [10]. Накрая тя отбелязва, че с оглед точка 7 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. намаляването на глоба следва да се ограничи до предприятията, предоставили на Комисията доказателства, които придават добавена стойност на сведенията, с които Комисията вече разполага. В крайна сметка би било трудно, и дори невъзможно, да се приложи предложеният от Repsol и др. критерий.

Б – *По допустимостта на второто основание*

15. Предвид твърденията на Комисията, че второто основание на жалбата е ново основание, е необходимо преди всичко произнасяне по допустимостта на настоящото основание.

16. В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 58 от Статута на Съда основанията за обжалване трябва да се основават на доводи, изведени от производството пред Общия съд. Освен това съгласно член 170, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда страните не могат да изменят предмета на спора, като изтъкват за първи път пред Съда основание, което не са изтъкнали пред Общия съд, въпреки че са могли да го направят, тъй като това би означавало да им се позволи да сезират Съда със спор с по-широк обхват от разгледания от Общия съд. Следователно такова основание трябва да се приеме за недопустимо на етапа на обжалването на решението на Общия съд [11].

17. По отношение на жалбата в първоинстанционното производство трябва да се отбележи, че раздел 3.3.1. от нея е озаглавен „явна грешка в преценката на процента на намаляване на размера на глобата поради сътрудничеството с Комисията в рамките на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г.“. Както е видно от точка 147 в същия раздел на тази жалба, като посочват, че са второто предприятие, подало заявление за освобождаване от глоби или за намаляване на техния размер, Repsol и др. ясно са имали предвид точка 23 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., като упрекват Комисията, че не е отчела добавената стойност на предоставената информация и датата, на която е подадено заявлението за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер.

18. Освен това от точки 150—157 от същата жалба е видно, че тези въпроси са обсъждани по същество в първоинстанционното производство, макар и не под знака на така наречения „познавателен“ критерий. Така по-специално в точка 156 от първоинстанционната жалба спорното решение е ясно критикувано поради това, че не прилага точка 23 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. Освен това в точка 157 от посочената жалба Repsol и др. твърдят, че са предоставили информация, която е дала възможност да се тълкуват документите, на които се позовава Комисията, както и да се установят факти, настъпили през периода от 1998 г. до 2002 г.

19. Що се отнася до обжалваното съдебно решение, в точки 339—349 от него Общият съд се е произнесъл по спорния отказ на Комисията Repsol и др. да се възползват от точка 23, последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., с мотива че съгласно съображение 592 от спорното решение още преди на 31 март 2004 г. да получи изявлението на Repsol, приложено към неговото заявление съгласно посоченото известие от 2002 г., Комисията вече е разполагала с релевантната информация,

10 — Определение Otis Luxembourg и др./Комисия (C-494/11 P, EU:C:2012:356, т. 88).

11 — Решение Elf Aquitaine/Комисия (C-521/09 P, EU:C:2011:620, т. 35).

съдържаща се в актуални документи, събрани в рамките на проверките от 1 и 2 октомври 2002 г. По-специално от точка 343 от обжалваното съдебно решение е видно, че „следователно, неправилно е твърдението на жалбоподателите, че именно Repsol е предоставило в заявлението си съгласно Известието от 2002 г. информацията, от която Комисията е разбрала, че картелът е продължил от 1998 г. до 2002 г.“.

20. С оглед на всички гореизложени съображения считам, че настоящото основание е допустимо.

B – *По критериите за прилагане от Комисията на точка 23, последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г.*

1. Общи съображения относно точка 23, последна алинея, от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г.

21. С второто си основание Repsol и др. упрекват Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, която засяга тълкуването на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г.

22. Трябва да се припомни накратко, че целта на програмите за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер е извършителите да съобщят за нарушението, за да може то да бъде прекратено бързо и изцяло. Бързото и надеждно разкриване е в съответствие с общия интерес на пазарите и със закрилата на индивидуалните интереси на жертвите на картели [12].

23. Поради това и в стремежа си да гарантира прозрачност Комисията приема насоки, в които посочва на какво основание ще взема предвид едно или друго обстоятелство във връзка с нарушението и отражението, което то би могло да има върху размера на глобата. Следователно става дума за правило за поведение, указващо практиката, която трябва да се следва, и от което в конкретен случай администрацията не може да се отклони, без да изложи съвместими с принципа на равно третиране причини [13].

24. Що се отнася до Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., Общият съд е приел, че идеята на това известие е да се насърчат предприятията, които участват в незаконни картели, да сътрудничат с Комисията в рамките на борбата с тези картели. В това отношение точка 23, последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. има за цел да възнагради предприятието, дори и то да не е било първото, представило заявление за освобождаване от глоба във връзка със съответния картел, ако предоставените от предприятие доказателства се отнасят до факти, които могат да променят преценката на Комисията към този момент относно тежестта или продължителността на картела [14].

25. С оглед на изложените характерни особености на известията и доколкото процедурата по освобождаване от глоби или намаляване на техния размер има характер на изключение по отношение на разпоредбите на правото на Съюза, които забраняват антиконкурентни споразумения, принципът на правна сигурност налага да се приеме стриктно тълкуване на разпоредбите на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г.

12 — *Chaput*, Y. Philosophie des programmes de clémence et de transaction. — In: Clémence et transaction en matière de concurrence — Actes du colloque du 19 janvier 2005, p. 5, публикуван на сайта на CREDA (www.creda.ccip.fr).

13 — Решения Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия (C-397/03 P, EU:C:2006:328, т. 91) и Chalkor/Комисия (C-386/10 P, EU:C:2011:815, т. 59—60).

14 — Решение Transcatab/Комисия (T-39/06, EU:T:2011:562, т. 378—382).

2. Относно понятието „неизвестни преди това факти“

26. Припомням, че точка 23, последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. се отнася до доказателства за „факти, неизвестни преди това на Комисията“. Дискусиите по настоящото дело показват, че текстът на тази точка може да се тълкува по два начина.

27. Съгласно буквално тълкуване става дума за *непознаване* от страна на Комисията на релевантни факти, което изглежда следва и от текстовете на други езици [15].

28. Второто тълкуване, което съм склонен да предпочета, може да свърже посочения израз с обективен критерий, приложим към *съобщаването* или *предоставянето* на доказателства на Комисията, като по този начин даде възможност за разграничаване на доказателствата, които се отнасят до нови факти, от доказателства, с които Комисията вече разполага [16]. Считам, че това второ тълкуване съответства в по-голяма степен на първите две алинеи от точка 23 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., които се отнасят до притежаването на доказателства като критерий за определяне на добавената стойност, без да се посочва узнаването на съответните факти от Комисията.

29. Съгласно съдебната практика от текста на точка 23 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. е видно, че за предвиденото в него частично освобождаване трябва да са изпълнени две условия, а именно, *първо*, съответното предприятие да е първото, което представя доказателства за неизвестни преди това на Комисията факти, и *второ*, тези факти, които имат пряко отношение към преценката на тежестта или продължителността на предполагаемия картел, трябва да позволяват на Комисията да стигне до нови изводи относно нарушението. По-конкретно Съдът е подчертал, че изразът „факти […] неизвестни на Комисията“, свързан с първото от тези условия, е недвусмислен и позволява да се възприеме ограничително тълкуване на точка 23, последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., като го ограничава само до случаите, в които участващо в картел дружество предоставя на Комисията нова информация относно тежестта или продължителността на нарушението, и изключва случаите, в които дружеството е предоставило само данни, които могат да подкрепят доказателствата относно съществуването на нарушението [17].

30. Това тълкуване се основава на факта, че ако предприятията загубят стимулите, които ги насърчават да бъдат първите, които предават на Комисията информация за картел, това би се отразило на ефикасността на програмите за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер [18].

31. Като цяло настоящото дело навежда на размисъл относно обхвата на цитираната по-горе съдебна практика. Всъщност, по мое мнение, все още неразгледаната от съдебната практика хипотеза, която може да доведе до прилагане на точка 23, последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г., е тази, в която

15 — Текстът на английски език: „In addition, if an undertaking provides evidence relating to facts previously unknown to the Commission[…].“; текстът на немски език: „Falls ein Unternehmen Beweismittel für einen Sachverhalt vorlegt, von denen die Kommission zuvor keine Kenntnis hatte […]“.

16 — Моето тълкуване на точка 23, последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. се основава на общоприетото разграничение между юридически факт, който подлежи на доказване (Beweistatsache), и използваното средство за доказване (Beweismittel).

17 — Решение LG Display и LG Display Taiwan/Комисия (C-227/14 P, EU:C:2015:258, т. 79) и също в този смисъл, определение Kuwait Petroleum и др./Комисия (C-581/12 P, EU:C:2013:772, т. 19).

18 — В този смисъл, решение LG Display и LG Display Taiwan/Комсисия (EU:C:2015:258, т. 84) и определение Kuwait Petroleum и др./Комисия (C-581/12 P, EU:C:2013:772, т. 20).

второто предприятие, което дава информация, предостави доказателство, благодарение на което Комисията може да „разшифрова“ вече притежавани доказателства, неизползвани поради липса на предоставената впоследствие „ключова информация“. Такава възможност се отнася не до „подкрепяне“ на доказателство, а до „създаване“ на ново доказателство.

32. В случая обаче трябва да се приеме, че защитаваният от Repsol и др. „познавателен“ критерий е неотносим, доколкото не може да бъде подкрепен от анализ, основан на „обикновената правна логика“ [19], която следва да се приложи към механизма на освобождаването от глоби от Известието на Комисията.

33. Всъщност предвид обикновената правна логика е безспорно, че в качеството си на институция, тоест, колективен орган, Комисията не притежава познавателна способност, каквато има физическо лице, а може да има такава способност само метафорично [20].

34. Освен това класическите правила, свързани с правните последици от съобщаването на факти или информация, се основават на презумпцията, че притежаването на предоставен документ означава познаване на неговото съдържание [21]. В противен случай много гражданскоправни, административноправни или процесуални разпоредби щяха да са неефективни.

35. Според мен такава логика е приложима mutatis mutandis и по отношение на точка 23, последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. Така на Комисията са известни фактите, за които притежава доказателства, независимо дали тези доказателства са били или не са били разгледани и анализирани от нейните служители, длъжностни лица или служби. Във връзка с това отбелязвам, че съгласно точка 23, втора алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. „Комисията взема предвид времето, *по което* са предоставени *доказателствата* […]“ [22].

36. Различен подход би довел не само до непреодолими трудности при доказването, но би породил неприемлива правна несигурност за предприятията, подали заявления за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер.

37. Да предположим, че две предприятия, А и Б, изпращат до Комисията документи с еднаква стойност в интервал от един месец. Разглеждането на заявленията е поверено на две длъжностни лица от компетентната служба на Комисията. Служителят АА обаче, на когото е възложено подаденото и пристигнало първо заявление от предприятието А, е известен с това, че работи прецизно и бавно. В крайна сметка, именно служителят ББ, на когото е възложено разглеждането на заявлението на предприятието Б, стига пръв до заключението, че второто заявление съдържа доказателства, които оправдават освобождаване от глоба [23]. Служителят АА представя същото заключение относно предприятието А една седмица по-късно. В подобна

19 — Тук се позовавам на различните хипотези, които не са концептуализирани поради своята очевидност и които са залегнали в основата на нашата правна култура.

20 — Така дали Комисията е знаела или не за даден факт, може да се установи само от това дали някой от служителите или длъжностните ѝ лица е знаел за него. Така нареченият „познавателен“ критерий, който предлагат Repsol и др., би изисквал да се определят кои физически лица е достатъчно да знаят за даден факт, за да се установи, че го е знаела и институцията.

21 — Обикновено личното и сигурно връчване, както това става с препоръчано писмо с обратна разписка, е равностойно на валидно съобщаване. Получателят не може да твърди, че е получил писмото, но че не познава съдържанието му, тъй като не го е отворил.

22 — Курсивът е мой.

23 — Уточнявам, че в Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. се определят условията, при които предприятията, които сътрудничат с Комисията в рамките на провеждано от нея разследване на картел, могат да бъдат освободени от глоби или да им бъде предоставено намаляване на размера на глобата, която те в противен случай би трябвало да заплатят. Ако бъдат получени няколко заявления за едно и също нарушение, първото заявление се приема като заявление за освобождаване от глоба, а следващите — като заявление за намаляване на размера на глоба, освен ако първото не бъде отхвърлено. В случая е прието, че Repsol и др. са подали заявление за намаляване на размера на глоба.

хипотеза прилагането на така наречения „познавателен“ критерий би довело до загуба от предприятието A на възможността да бъде освободено от глоба. Според мен обаче това доказва, че такъв критерий не е съвместим с целите на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер и с принципа на правна сигурност.

38. С оглед на изложените по-горе съображения, за да се определи дали Комисията е знаела за даден факт, трябва да се имат предвид доказателствата, с които тя вече е разполагала към момента на подаване на второто заявление за освобождаване от глоба. Следователно основната функция на член 23, последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от 2002 г. е да определи поредността и индексирането на информацията или доказателствата, предоставени на Комисията [24].

3. По съображенията на Общия съд в обжалваното съдебно решение

39. В точки 339—349 от обжалваното съдебно решение Общият съд се основава на две главни обстоятелства. Най-напред, той се позовава на точка 592 от спорното решение, чието съдържание не е оспорено и от която е видно, че Комисията действително е разполагала с документите, доказващи, че картелът е продължил от 1998 г. до 2002 г. Така Общият съд приема за установено, че съображение 592 от спорното решение, което препраща към 38 други съображения, е достатъчно, за да се отхвърлят твърденията на Repsol и др. за нарушения. На второ място, след като приема този факт за установен, Общият съд преценява добавената стойност на изложените от Repsol факти, които се отнасят до въпросния период, и стига до извода, че те не могат да бъдат разглеждани като придаващи изключителна добавена стойност на тяхното сътрудничество.

40. В това отношение припомням, че както Съдът е установил в дело LG Display и LG Display Taiwan/Комисия, „[…] от обжалваното съдебно решение следва, че в рамките на своята самостоятелна преценка на фактите Общият съд отбелязва, без по този въпрос да се твърди каквото и да било изопачаване, че „към 20 юли 2006 г., която е датата на изявлението на жалбоподателите, *Комисията е знаела, благодарение на представените* […] *доказателства*, че двустранните контакти между някои от участниците в картела са продължили и през 2005 г.“. Поради тази констатация Съдът потвърждава решението на Общия съд [25].

41. Действително в точка 341 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че, „както отбелязва в съображение 592 от спорното решение, още преди […] да получи на 31 март 2004 г. изявлението на Repsol, *Комисията вече е разполагала* с […] друга релевантна информация […]“. Следователно е вярно, че проверката на Общия съд може да изглежда лаконична и дори би могло да се твърди, че той не е проверил дали в настоящия случай притежаването на доказателства е равностойно на познаването на съдържанието им.

42. Същевременно, тъй като така наречените „познавателен“ критерий е ирелевантен, считам, че в този контекст притежаването на доказателства означава познаване на тяхното съдържание. Независимо дали това съображение на Общия съд следва да се разглежда като констатация на факти или като правна квалификация на факти, ирелевантният характер на „познавателния“ критерий ме кара да отхвърля критиките на Repsol и др.

43. При тези обстоятелства посочените във второто основание на жалбата елементи на обжалваното съдебно решение не са засегнати от никаква грешка при прилагане на правото, поради което това основание следва да се отхвърли по същество.

24 — Както се вижда от решение Solvay/Комисия (C-110/10 P, EU:C:2011:687), съществуват и положения, в които Комисията губи част от доказателствата, какъвто обаче не е настоящият случай.

25 — EU:C:2015:258, т. 80.

VI – Заключение

44. С оглед на тези съображения и без да се засяга анализът на други основания на жалбата, предлагам на Съда да отхвърли второто ѝ основание. Предлагам на Съда да не се произнася по съдебните разноски.